

Miralls de l'ànima

En un univers de somnis i melodies,
sorgeix un poema de cent paraules eternes.
Un vent suau bressola les fulles d'or,
murmurant històries d'amors i de flors.

Els ocells dansen en el cel blau clar,
pintant quadres amb llurs plomes al volar.
El sol abraça cada racó amablement,
banyant la terra amb llum i calidesa ardents.

Els rius corren lliures, desbordant alegria,
cantant cançons que abracen l'ànima amb harmonia.
Els arbres parlants xiuxiuegen secrets ocults,
compartint l'essència dels anys ben ocults.

Les papallones ballen lleugeres en l'aire,
lluïnt vestits de colors amb elegància senzilla i sincera.
I en cada flor hi ha un petó enamorat,
que espera ser donat amb dolça passió i devoció.

Aquest poema fa màgia amb cada vers,
portant-nos en un viatge ple d'il·lusions i revers.
Amb cent paraules de tendresa i poesia,
ens recorda que la vida és una gran simfonia.

En cada moment, en cada detall,
hi ha una història per cantar, per ballar.
Despertem els sentits i abracem la bellesa,
i deixem que aquesta poesia ens guii cap a la infinita grandesa.

Poesia

Jot (02/04/2009)
Categoria Juvenil